tarē deū. ⁊ facerē contra legē dei que di/
cit. Mathei. iiij. Non tentabis dn̄m deuz
tuū. Sed ex quo iuſſus fuit petere debuiſ
ſet. Tamen alia tranſlatio habet. Nō pe/
tā ⁊ nō exaltabo dn̄m. q. d. Nl'ovt dato ſi
gno exalteť de⁹ ꝓpter
qđ Eſaias ꝓpheta in/
tulit dicens (audite ḡ
dom⁹ dđ). q. d. Rex n̄
vult audire audiatis
vos dom⁹ dauid (nun
quid pax vobis ē mo
leſtos eſſe hominib⁹)
id eſt ꝓphetis quos ſe
pe moleſtabant deri/
dendo: affligēdo et oc
cidendo. vt patet. iiij.
Reg. ⁊. ij. li. Paralip.
in plurib⁹ loc (qꝛ mo
leſti eſtis ⁊ deo meo)
ſcꝫ ſignum ab eo obla
tum renuendo ne no/
men eius glorificetur.
(propter hoc.) ſcꝫ ad
declarationem nomi/
nis ſui principaliter.
(dabit dn̄s ipſe vobis
ſignum). ſ. liberatiōis
veſtre ꝙuis ſitis igra
ti quia deus multa bo
na facit inuitis ⁊ igra
tis. vt dr̄ Mathei. v.
Pater veſter celeſtis
ſolem ſuum oriri facit
ſuper bonos ⁊ malos
⁊c̄. (Ecce virgo conci
piet ⁊ pariet filium.)
Ly. beata virgo Ma/
ria ꝓphetis denuncia
ta que concepit ⁊ pepe
rit manens virgo. (et
vocabitur nomen ei⁹
emanuel) quod eſt in/
terpretatum nobiſcuꝫ
deus (Butirum ⁊ mel
comedet) Lyr. hoc di/
citur ad denotandum veram eius huma/
nitatem. qꝛ talibus nutritur homo ma/
xime in puericia (vt ſciat reprobare malū
⁊ eligere bonum) Nam ipſius xp̄i infan/
tia non minuit eius ſapientiam, Nec pl⁹
ſciuit adultus ꝙ paruulus. ſed plus oſtē
dit ſapientiā ſuā adultus ꝙ paruulus.

go domus dauid. Nūquid parum eſt vobis moleſtos eſſe hominib⁹ quia moleſti eſtis et deo meo ꝓpter hoc dabit dn̄s ipſe vobis ſignū Ecce virgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiū ⁊ vocabiť nomen eius emanuel. Butirū ⁊ mel cōedet vt ſciat reprobare malū et eligere bonū.

In feſto apl'orū Philippi et iacobi Sapientie. v.

Stabūt iuſti i mag̃ ꝯſtātia aduerſus eos q̇ ſe anguſtiauerūt et q̇ abſtulerūt labores eoꝝ Vidētes turbabūtur timore horribili. ⁊ mirabūtur in ſubitatōe inſꝑate ſalutis, dicentes itra ſe pniam agētes et ꝑ anguſtia ſpūs gemētes Hi ſūt q̇s aliqn̄ habuim⁹ in deriſū ⁊ in ſilitudinē iprope rij. Nos inſenſati vitā illoꝝ eſtimabam⁹ inſaniā ⁊ finez illoꝝ ſine honore. Ecce quō cōputati ſūt inter filios dei et inter ſctōs ſors illoꝝ eſt.

S tabant iuſti in. Li. i. tempore iu
dicij (in magna conſtantia) quia
ꝑfecti cum chriſto iudicabūt (ad
uerſus eos q̇ ſe angu/
ſtiauerūt) Ly. inferen
do nocumentū eis i ꝑ
ſonis (⁊ q̇ abſtulerunt
labores eoꝝ) eis nocē
do in reb⁹ tꝑalib⁹ (vi
dentes aūt turbabun
tur timore horribili. ⁊
mirabunť in ſubitati
one inſperate ſalutis
dicentes) Ly. qꝛ vide
bunt iuſtos glorioſos
in corpore ⁊ anima qđ
nō crediderant futurū
(⁊ pre anguſtia ſpiri/
tus gementes intra ſe
penitentiaꝫ agentes)
ſed ſine fructu. Tū q̇a
ſunt extra ſtatum meri
ti ⁊ demeriti. Tum q̇a
non dolent ꝓpter offē
ſam dei: ſed ꝓpter pe/
nas iferni (Hi ſūt q̇s
aliquādo habuim⁹ in
deriſum) ſcꝫ in p̄ſenti
vita (⁊ in ſimilitudinē
improperij) Ly. qꝛ im
properantes aliq̇bus
ponebant chriſtianos
in exempluꝫ. dicentes
ita miſer fias ſicut ta/
lis chriſtianus vel iu/
ſtus (Nos inſenſati)
Ly. per ignorantiā fu
turorū bonorū (vitaꝫ
illorū eſtimabam⁹ in/
ſaniā) eo ꝙ cōtemne/
bant temporalem feli
citatem ⁊ ꝓſperitateꝫ
(⁊ finem illorum ſine
honore) quia morie/
bantur in contemptu preſentis vite (quo
modo computati ſunt inter filios dei) id
eſt inter angelos (⁊ inter ſanctos ſors il/
lorū eſt) ad quorū conſortiuꝫ tunc erunt
aſſumendi cum corpore ⁊ anima.